

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 31CbZm/2/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4121202632
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marek Janigloš
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2022:4121202632.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra sudcom Mgr. Marekom Janiglošom v právnej veci žalobcu: Československá obchodná banka, a.s., Žižkova 11, 811 02 Bratislava, IČO: 36 854 140 proti žalovanému v 1. rade: PROBUILD, s.r.o. v likvidácii, Komárňanská cesta 11, 940 01 Nové Zámky, IČO: 47 870 516, žalovanej v 2. rade: U.. C. S., A. bašta XXXX/XX, XXX XX E. Y., občan SR, právne zast.: O.. A. Pobijak, advokátka, Šumavská 26, 821 08 Bratislava, v konaní o zaplatenie sumy vo výške 29.363,53 eur s príslušenstvom

rozhodol:

I. Žalovaný v 1. rade je povinný zaplatiť žalobcovi zmenkovú sumu vo výške 29.363,53 eur, zmenkový úrok vo výške 6 % ročne zo zmenkovej sumy 29.363,53 eur od 05.03.2020 do zaplatenia a odmenu vo výške 1/3-iny percenta zo zmenkovej sumy, t. j. 97,88 eur, a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo vzťahu žalobca a žalovaný v 1. rade má žalobca voči žalovanému v 1. rade nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

III. Súd konanie vo vzťahu k žalovanej v 2. rade zastavuje.

IV. Vo vzťahu žalobca a žalovaná v 2. rade súd žiadnej zo strán nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 01.03.2021 domáhal vydania platobného rozkazu, ktorým by súd uložil žalovaným v 1. a 2. rade povinnosť zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu vo výške 29.363,53 eur spolu s príslušenstvom.

2. Podanú žalobu žalobca odôvodnil tým, že uzatvoril dňa 07.11.2016 so žalovaným v 1. rade Zmluvu o EÚ kontokorentnom úvere č. 822125 P (ďalej len "úverová zmluva"), na základe ktorej boli žalovanému v 1. rade poskytnuté peňažné prostriedky formou kontokorentného úveru do výšky úverového limitu vo výške 25.000,00 eur. Na účely zabezpečenia všetkých nárokov z úverovej zmluvy, žalovaný v 1. rade dňa 07.11.2016 vystavil na rad banky bianko zmenku, ktorá v dobe jej vystavenia nebola vyplnená v údají zmenkovej sumy a dátume splatnosti. Žalovaný v 1. rade, spoločne s avalom - žalovanou v 2. rade udelili v článku II ods. 2 Dohody o vyplňovacom zmenkovom práve č. 822125 P/D1 zo dňa 07.11.2016, banke právo doplniť bianko zmenku v chýbajúcich údajoch, ak nastane niektorá zo skutočností uvedených v článku II ods. 1. Nakoľko pre dlhodobé omeškanie s platením úveru došlo k vyhláseniu jeho predčasnej splatnosti, banka v súlade s Dohodou o vyplňovacom zmenkovom práve č. 822125 P/D1 riadne a včas vyplnila chýbajúce údaje v blankozmenke, a to nasledovným spôsobom:

- zmenková suma: 29.363,53 eur
- dátum splatnosti zmenky: 04. marca 2020

Do dnešného dňa žiadny zo subjektov povinných na úhradu, aj napriek výzve banky (Oznámenie o vyplnení blankozmenky a výzva na zaplatenie zo dňa 04.03.2020) neuhradil zmenkovú sumu, a to ani čiastočne. Žalobca si tak v tomto spore uplatnil zmenkovú sumu vo výške 29.363,53 eur, zmenkový úrok vo výške 6 % ročne zo sumy 29.363,53 eur od 05.03.2020 do zaplatenia, odmenu vo výške 1/3 percenta zo zmenkovej sumy, t. j. 97,88 eur a náhradu trov konania. Zároveň uviedol, že sa v tomto prípade nejedná o spotrebiteľský spor, ale ide o obchodnoprávny vzťah medzi podnikateľmi týkajúci sa ich podnikateľskej činnosti.

3. Súd vo veci vydal platobný rozkaz č. k. 31CbZm/2/2021-24 zo dňa 30.04.2021, znejúci na zaplatenie sumy vo výške 29.363,53 eur spolu s príslušenstvom, voči ktorému podala žalovaná v 2. rade odpor.

4. Žalovaná v 2. rade v podanom odpore zo dňa 13.06.2021 uviedla, že nie je dlžníkom žalobcu, žalovaná v 2. rade je len ručiteľom žalovaného v 1. rade, čo znamená, že žalovaná v 2. rade je povinná uhradiť pohľadávku žalobcu len v prípade, ak túto pohľadávku nebude schopný uhradiť žalovaný v 1. rade. Žalovaná v 2. rade poukázala na neplatnosť predmetného právneho úkonu vzhľadom na to, že v súlade s § 145 ods. 1 Občianskeho zákonníka, bežné veci týkajúce sa spoločných vecí môže vybavovať každý z manželov, v ostatných veciach je potrebný súhlas oboch manželov, inak je právny úkon neplatný. Žalovaná v 2. rade v čase podpisu ručiteľského vyhlásenia nemala zrušené bezpodielové spoluvlastníctvo manželov. Keďže manžel žalovanej v 2. rade nedal súhlas na predmetný úkon - ručenie, mala za to, že právny úkon je neplatný, pričom je zrejmé, že záväzok nebude schopná v takejto hodnote splniť, nakoľko nemá a v čase ručiteľského vyhlásenia ani nemala osobný majetok v takejto hodnote a teda by mohlo prísť k uspokojovaniu veriteľa z majetku patriaceho do bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Podľa aktuálnej právnej úpravy v režime bezpodielového spoluvlastníctva bežné veci, týkajúce sa spoločných vecí, môže vybavovať každý s manželov. V iných ako bežných veciach týkajúcich sa spoločných vecí zákon vyžaduje súhlas oboch manželov, inak je takýto právny úkon neplatný. Občiansky zákonník neuvádza výslovne, čo sa rozumie bežnou vecou, preto pri interpretácii tohto pojmu treba prihliadať na povahu, hodnotu a účel veci, na ktorý vec obvykle slúži. Právny úkon sa "týka spoločnej veci" vtedy, ak sa vzťahuje k obsahu vlastníckeho práva konkrétnej veci patriacej do bezpodielového spoluvlastníctva manželov (priamy vzťah k spoločným veciam), resp. ak sa účinky tohto právneho úkonu prejavia vo sfére spoločných vecí (nepriamy vzťah k spoločným veciam). V tomto prípade je potrebné vychádzať z nálezu Ústavného súdu SR, sp. zn. I. ÚS 26/2010 z 08.12.2010. Ústavný súd SR vo svojom vyššie uvedenom náleze ÚSSR sp. zn. I.ÚS 26/2010 z 08.12.2010, v bode 21. uviedol, že v takomto prípade je dôvod na odklon od doterajšej judikatúry a treba pokladať predmetný úkon (ručenie jedného manžela bez súhlasu a vedomosti druhého manžela) za úkon, ktorý v súlade s § 145 ods. 1 Občianskeho zákonníka vyžaduje súhlas druhého z manželov. V súlade s § 40a Občianskeho zákonníka teda takýto úkon súd považoval za relatívne neplatný. Právny úkon bol uskutočnený žalovanou v 2. rade počas trvania bezpodielového spoluvlastníctva manželov a teda ich slobodná vôľa bola ohraničená ust. § 145 Občianskeho zákonníka, nakoľko vyhlásenie ručiteľa je právny úkon, ktorý bezprostredne zasahuje do práv druhého manžela a to z toho dôvodu, že dôsledkom tohto právneho úkonu je možnosť uspokojenia pohľadávky veriteľa aj z majetku patriaceho do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, nakoľko žalovaná v 2. rade v čase uskutočnenia dotknutého právneho úkonu nemala okrem majetku patriaceho do bezpodielového spoluvlastníctva manželov žiadny majetok vo svojom výlučnom vlastníctve. Ručiteľský záväzok, v prípade ručiteľského vyhlásenia urobeného len jedným z manželov, zaväzuje len toho manžela, ktorý uvedené vyhlásenie urobil, avšak s poukazom na ustanovenie § 147 ods. 1 Občianskeho zákonníka môže mať takéto ručiteľské vyhlásenie, z hľadiska uspokojenia nároku veriteľa, dopad na spoločný majetok manželov. Žalovaná v 1. rade v tejto súvislosti poukázala na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky I. ÚS 26/2010-26, v zmysle ktorého je súd povinný skúmať, či právny úkon uznania dlhu, a to vzhľadom na jeho majetkový dopad, nie je v rozpore s dobrými mravmi. Uvedené je potrebné analogicky aplikovať aj na otázky ručenia. Primárna otázka dokazovania by sa mala zamerať na to, či druhý manžel vedel alebo mohol vedieť o existencii ručiteľského záväzku druhým manželom. Povinnosťou súdu z úradnej moci je zisťovať, či ručiteľské vyhlásenie žalovaného v 1. rade nie je absolútne neplatným právnym úkonom podľa § 39 Občianskeho zákonníka, kde sa uvádza, že "neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu, alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom". V rozpore s dobrými mravmi je právny úkon vtedy, ak svojím obsahom alebo sledovaným účelom porušuje všeobecne spoločensky uznávané morálne zásady, ktoré sa týkajú vzťahov a konaní medzi ľuďmi v demokratickej spoločnosti. V tomto prípade ide o absolútnu neplatnosť, na ktorú súd prihliada ex off. Žalovaná v 2. rade ako manželka a matka je povinná dbať o riadnu starostlivosť, o svoju rodinu a má voči nej nezanedbateľné záväzky. Jej

nedôslednosť a ľahkovážnosť s akou pristupovala k uzavieraniu ručiteľského vyhlásenia a k vystaveniu zmenky nesmie narušiť chod spoločnej domácnosti a ohroziť stabilitu rodiny a riadnu výchovu detí. Žalovaná v 2. rade vzhľadom na vyššie uvedené navrhla Okresnému súdu Nitra, aby Platobný rozkazu sp. zn. 31CbZm/2/2021 - 24 zo dňa 30.04.2021, vydaný Okresným súdom Nitra zrušil v plnom rozsahu a priznal žalovanej v 2. rade náhradu trov konania.

5. Žalobca vo svojom vyjadrení k odporu zo dňa 29.06.2021 uviedol, že má za to, že splnil všetky podmienky a vyčerpal všetky možnosti, aby sa domohol úhrady dlhu vo vzťahu k žalovanému v 1. rade. Listom "Posledná výzva na zaplatenie dlžnej čiastky" zo dňa 03.10.2019 vyzval žalovaného v 1. rade na uhradenie omeškaných splátok úveru, pričom zároveň žalovaného v 1. rade upozornil, že ak dlh neuhradí, prehlási neuhradené záväzky za jednorazovo splatné a uplatní svoju pohľadávku súdnou cestou. Nakoľko žalovaný v 1. rade napriek tejto výzve žalobcu omeškané splátky neuhradil, žalobca pristúpil k zosplatneniu úveru a listom "Oznámenie o zosplatnení úveru - výzva na zaplatenie dlžnej čiastky" zo dňa 02.11.2019 vyhlásil pohľadávky zo Zmluvy o kontokorentnom úvere č. 822125 P za splatné ku dňu 31.10.2019. Ani po tomto kroku žalobca nepristúpil k uplatneniu zabezpečenia úveru, ale listom "Výzva na zaplatenie - posledný pokus o zmier" zo dňa 09.01.2020 znovu vyzval žalovaného v 1. rade na úhradu dlžnej čiastky, pričom ho zároveň upozornil, že proces právneho vymáhania podstatne navýši celkovú sumu vymáhanej pohľadávky. Listy "Posledná výzva na zaplatenie dlžnej čiastky" a "Oznámenie o zosplatnení úveru - výzva na zaplatenie dlžnej čiastky" už žalobca súdu predložil spolu s návrhom na vydanie platobného rozkazu. List "Výzva na zaplatenie - posledný pokus o zmier" priložil k vyjadreniu k podanému odporu. Až následne, keď všetky tieto pokusy domôcť sa splatenia dlžnej čiastky od žalovaného v 1. rade zlyhali, pristúpil žalobca k uplatneniu zabezpečenia úveru, keď vyplnil blankozmenku a listami "Oznámenie o vyplnení blankozmenky a výzva na zaplatenie" zo dňa 04.03.2020 vyzval tak žalovaného v 1. rade ako aj žalovanú v 2. rade na úhradu zmenkovej sumy. Aj tieto listy žalobca pripojil ako dôkaz k návrhu na vydanie platobného rozkazu. V tejto súvislosti si žalobca dovoľuje upozorniť tiež na skutočnosť, že žalovaná v 2. rade prijala ručenie za zmenku vystavenú žalovaným v 1. rade. Podľa § 32 ods. 1 zákona č. 191/1950 Zb. zákon zmenkový a šekový v znení neskorších predpisov "Zmenečný ručiteľ je zaviazaný ako ten, za koho sa zaručil." V prípade zmenky teda zákon ani nevyžaduje, aby bol na úhradu zmenkovej sumy vyzývaný najprv vystaviteľ zmenky až následne zmenkový ručiteľ, nakoľko tak vystaviteľ zmenky ako aj zmenkový ručiteľ sú na plnenie zo zmenky zaviazaní rovnako a žalobca ako majiteľ zmenky je oprávnený požadovať zmenkové plnenie tak od všetkých zmenkovo zaviazaných subjektov ako aj od ktoréhokoľvek z nich. Nosným argumentom žalovanej v 2. rade, o ktorý opiera svoj odpor voči vydanému platobnému rozkazu, je údajná neplatnosť právneho úkonu - zmenkového ručenia. Dôvodom neplatnosti právneho úkonu má byť rozpor s ustanovením § 145 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého bežné veci týkajúce sa spoločných vecí môže vybavovať každý z manželov, v ostatných veciach je potrebný súhlas oboch manželov, inak je právny úkon neplatný. Žalovaná v 2. rade uvádza, že v čase uzavretia Zmluvy o kontokorentnom úvere č. 822125 P nemali s manželom zrušené bezpodielové spoluvlastníctvo manželov. Keďže manžel žalovanej v 2. rade na uzavretie právneho úkonu - ručenia nedal súhlas, je tento právny úkon žalovanej v 2. rade neplatný, pričom je zrejmé, že záväzok nebude schopná v takejto hodnote splniť, nakoľko nemá a ani v čase uzavretia ručiteľského vyhlásenia nemala osobný majetok v takejto hodnote a teda by mohlo prísť k uspokojovaniu veriteľa z majetku patriaceho do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, nakoľko v zmysle § 147 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pohľadávka veriteľa len jedného z manželov, ktorá vznikla za trvania manželstva, môže byť pri výkone rozhodnutia uspokojená i z majetku patriaceho do bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Okrem relatívnej neplatnosti žalovaná v 2. rade poukázala aj na možnú absolútnu neplatnosť takéhoto právneho úkonu podľa § 39 Občianskeho zákonníka, keď konanie žalovanej v 2. rade, t. j. jej vlastné konanie - podpísanie ručenia za záväzky obchodnej spoločnosti bez súhlasu manžela, považuje za konanie, ktoré sa prieči dobrým mravom. Žalovaná v 2. rade sa vo svojej argumentácii odvoláva predovšetkým na nález Ústavného súdu SR, sp. zn. I.ÚS 26/2010 z 08.12.2010. Žalobca považoval podaný odpor za účelový a jeho podanie chápe ako snahu žalovanej v 2. rade odďaľovať, resp. vyhnúť sa uspokojeniu pohľadávky žalobcu. Žalobca mal za to, že žalovaná v 2. rade sa nemôže dovolávať relatívnej neplatnosti právneho úkonu - prevzatia zmenkového ručenia, nakoľko je nepochybné, že je to práve žalovaná v 2. rade, kto vstúpil do právneho vzťahu zmenkového ručenia podpísaním avalu zmenky a Dohody o vyplňovacom zmenkovom práve, ktorý interpretuje ako relatívne neplatný, teda sa dovoláva neplatnosti úkonu, ktorý sama spôsobila. K uzatvoreniu Zmluvy o EÚ kontokorentnom úvere č. 822125 P (ďalej len "úverová zmluva") a k podpisu na ňu nadväzujúcej Dohody o vyplňovacom zmenkovom práve č. 822125 P/D1 (ďalej len "Dohoda") a zmenky č. 822125 P/B1 (ďalej len "Zmenka") došlo dňa 07.11.2016. Žalobca k dnešnému dňu

neviduje podanie žaloby o určenie neplatnosti právneho úkonu - zmenkového ručenia žalovanej v 2. rade, vyplývajúceho z Dohody a Zmenky. Ak má žalobca za takýto úkon - žalobu o určenie neplatnosti právneho úkonu považovať odpor žalovanej v 2. rade, tento bol súdu podľa elektronického súdneho spisu doručený 14.06.2021, teda zjavne až po uplynutí všeobecnej trojročnej premlčacej lehoty. Aj keď žalobca dôvody relatívnej neplatnosti právneho úkonu - zmenkového ručenia uvádzané v odpore neuznáva, z opatrnosti tiež vzniesol námietku premlčania voči prípadnému právu žalovanej v 2. rade dovoľávať sa neplatnosti tohto právneho úkonu.

6. Žalobca ďalej uviedol, že dlhodobo ustálená judikatúra najvyšších súdnych autorít tak prednovembrového Československa, ako aj ponovembrovej českej a slovenskej súdnej praxe a pomerne jednohlasne i právna teória vo vzťahu k výkladu §§ 145 a 147 Občianskeho zákonníka týkajúceho sa "vybavovania spoločných vecí", jednoznačne ustálili, že takéto vybavovanie zahŕňa len správu a dispozíciu s majetkom, t. j. len tzv. priame (bezprostredné) právne úkony týkajúce sa spoločných vecí, pri ktorých dochádza k dispozícii s predmetom bezpodielového spoluvlastníctva alebo k výkonu jeho správy, napr. dispozíciu s úsporami (R 46/1966, R 104/1967). Týmto predmetom podľa platnej právnej úpravy (§ 143 Občianskeho zákonníka) môže byť len to, čo môže byť predmetom vlastníctva, teda iba veci v právnom zmysle, t. j. ovládateľné hmotné predmety a ovládateľné prírodné sily, ktoré slúžia potrebám ľudí. Za predmet vlastníctva (a teda ani bezpodielového spoluvlastníctva manželov) sa preto nepovažujú pohľadávky a záväzky (dlhy), ktoré sa riadia všeobecným právnym režimom záväzkových vzťahov. Uzatváranie záväzkových vzťahov len jedným z manželov, explicitne napr. ručiteľský záväzok len jedného z manželov (R 61/1973, R 1/1998, 29 Odo 398/2005, 32 Cdo 4885/2011, 32 Cdo 1728/2013), zmluvu o pôžičke uzavretú len jedným z manželov (3 Cz 57/733 alebo 3 Cz 27/86, 29 Odo 162/2005, 33 Cdo 373/2007, 33 Odo 690/2005, 22 Cdo 1230/2009, 33 Cdo 3775/2007, 29 Cdo 1969/2000), pristúpenie k záväzku tretej osoby alebo uznanie dlhu len jedným z manželov (3 Cz 27/86), teda nepovažuje súdna prax ani právna teória za vybavovanie vecí týkajúcich sa spoločných vecí, keďže nejde ani o dispozíciu, ani o správu spoločných vecí. Súhlas druhého z manželov pri týchto právnych úkonoch nie je potrebný, keďže ide o právne úkony, ktoré spadajú do výlučnej dispozičnej sféry každého z manželov. Tento záver pritom súdy i právna teória vyslovili pri plnom vedomí si skutočností, že ustanovenie § 147 ods. 1 pri prípadnom vymáhaní umožňuje veriteľovi len jedného z manželov uspokojenie pohľadávky z takýchto záväzkových vzťahov aj z vecí v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov. Pri nezmenenej právnej úprave predmetu bezpodielového spoluvlastníctva manželov sú tieto závery súdnej praxe stále použiteľné. To potvrdili aj rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave (8Co/1/2012, 6Co/292/2012), v Žiline (5Co/464/2013) či v Trnave (9Co/342/2012) ako aj Najvyšší súd (Rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 29. júna 2011, sp. zn.: 4Cdo/234/2010), vydané po náleze Ústavného súdu SR, sp. zn. I.ÚS 26/2010 z 08.12.2010. Rovnaký záver platí aj pre avalovanie zmenky, blankozmenky, príp. uzatvorenie dohody o vyplňovacom zmenkovom práve. I keď pri uvedených právnych úkonoch ide o rozdielne právne inštitúty, z hľadiska ustanovenia § 145 Občianskeho zákonníka je pre ne charakteristické to, že sa priamo netýkajú predmetu bezpodielového spoluvlastníctva, teda spoločných vecí, preto je aplikácia tohto ustanovenia v súvislosti s nimi vylúčená. Keďže ani avalovanie blankozmenky, príp. dohoda o vyplňovacom zmenkovom práve uzavretá len jedným z manželov sa bezprostredne nedotýka predmetu bezpodielového spoluvlastníctva manželov, nie je právnym úkonom týkajúcim sa spoločných vecí. Avalovaním blankozmenky zo strany žalovanej v 2. rade (a následne po jej vyplnení) nevznikol spoločný záväzok manželov, pretože nešlo o vybavovanie záležitosti týkajúcej sa spoločných vecí, a z tohto dôvodu k takémuto právnemu úkonu nebol ani potrebný súhlas manžela žalovanej v 2. rade. V týchto prípadoch, v ktorých nejde o spoločný dlh manželov a na ktoré sa preto ani nevzťahuje § 145 Občianskeho zákonníka, je povinný druhý manžel, ktorý nie je dlžníkom, strpieť, aby veriteľova pohľadávka bola uspokojená z majetku v bezpodielovom spoluvlastníctve oboch manželov. Nepriaznivé dopady vyplývajúce z tohto ustanovenia pre toho manžela, voči ktorému veriteľ nemá pohľadávku, sú dôsledkom existencie bezpodielového spoluvlastníctva, s ktorým je spätá nutnosť vzájomného zdieľania majetkového osudu manželov do doby, pokiaľ ich bezpodielové spoluvlastníctvo trvá. Vzhľadom na konštrukciu, vznik a rozsah bezpodielového spoluvlastníctva manželov možno eliminovanie týchto nepriaznivých dopadov riešiť len zmenou rozsahu bezpodielového spoluvlastníctva alebo jeho zánikom. Aj keď je rozhodnutie Ústavného súdu SR, sp. zn. I.ÚS 26/2010 z 08.12.2010, na ktoré poukazuje v odpore žalovaná v 2. rade, v istom zmysle prelomové, keďže ide proti zavedenej súdnej praxi aj právnej teórii, žalobca mal za to, že ho nemožno vnímať absolútne a teda že jeho ambíciou ani nebolo dosiahnuť stav, aby sa každý záväzkovo právny úkon len jedného manžela, urobený bez súhlasu druhého manžela, ktorý síce nie je priamym nakladaním so "spoločnou vecou", ale môže mať sekundárny dopad na spoločné veci v podobe prípadného exekučného postihnutia spoločného

majetku manželov, považoval za relatívne neplatný právny úkon, resp. za absolútne neplatný právny úkon, urobený v rozpore s dobrými mravmi, a to iba pre samotnú absenciu súhlasu druhého manžela. Naopak, podľa názoru žalobcu Ústavný súd SR vo svojom náleze iba konštatoval, že každý takýto právny úkon manžela (každý prípad) je potrebné posudzovať individuálne a cez prizmu dobrých mravov (bod 21 nálezu), t. j. záver o neplatnosti právneho úkonu (či už relatívnej alebo absolútnej) možno vysloviť vtedy, ak by boli následky konania jedného z manželov pre druhého manžela extrémne nespravodlivé. Akýkoľvek iný výklad dotknutého nálezu Ústavného súdu zo dňa 8. decembra 2010, sp. zn. I. ÚS 26/2010 by bol svojvoľný a podľa názoru žalobcu aj v rozpore s ustanovením § 145 Občianskeho zákonníka, ktorý v zmysle vyššie uvedených záverov právnej praxe aj právnej teórie nepovažuje záväzkovoprávny úkon len jedného z manželov za dispozíciu so spoločnou vecou a preto naň súhlas druhého manžela potrebný nie je a taktiež s ustanovením § 147 ods. 1, ktorý explicitne umožňuje uspokojenie pohľadávky veriteľa len jedného z manželov vzniknutej za trvania manželstva aj z majetku patriaceho do bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Žalobca mal tiež za to, že rozhodnutia súdov, a to ani Ústavného súdu, nemajú nahrádzať vôľu zákonodarcu. Opačný prístup, ktorý si zvolila aj žalovaná v 2. rade, by naopak, znamenal extrémne nespravodlivé dôsledky pre veriteľa, ale aj porušenie princípu právnej istoty.

7. Žalobca mal ďalej za to, že ručiteľské vyhlásenie (aval) žalovanej v 2. rade síce nie je opatrené písomným súhlasom manžela žalovanej v 2. rade, zo všetkých okolností prípadu, je ale zrejmé, že manžel žalovanej v 2. rade o poskytnutí úveru na základe úverovej zmluvy od počiatku vedel, súhlasil s ním, mal z neho prospech a teda bol uzročený (poskytol konkludentný súhlas) aj s ručením žalovanej v 2. rade za poskytnutý úver. Na rozdiel od situácie, o ktorej rozhodol ÚS SR v predmetnom náleze, situácia v prejednávacom prípade je a bola diametrálne odlišná. V spore, ktorý prejednával ÚS SR šlo o prístupenie k už existujúcemu záväzku a dohodu o prístupení k záväzku podpísal iba jeden z manželov v čase, keď bol dlžník - spoločnosť platobne neschopný, pričom manželka - sťažovateľka nebola nijako zainteresovaná na majetku ani na riadení spoločnosti, k záväzku ktorej jej manžel pristúpil. Naopak, manžel žalovanej v 2. rade bol už v čase poskytnutia dotknutého úveru (ako aj ďalších úverov poskytnutých žalobcom spoločnosti PROBUILD, s.r.o.) zamestnancom žalovaného v 1. rade - spoločnosti PROBUILD, s.r.o. (jej generálnym riaditeľom) a neskôr (od 22.11.2017) sa popri žalovanej v 2. rade stal aj konateľom tejto spoločnosti, čo je zrejmé z výpisu z Obchodného registra tejto spoločnosti. Spoločnosť PROBUILD, s.r.o. v tom čase riadne fungovala, nebola platobne neschopná a svoje záväzky voči žalobcovi si až do júla 2019 plnila (popri plnení záväzku z kontokorentného úveru, ktorý si žalobca uplatňuje cez zmenku v tomto konaní, si plnila aj záväzky z ďalších dvoch investičných splátkových úverov, ktoré jej poskytol žalobca, pričom splatila takmer polovicu istiny z pôvodne poskytnutých úverových limitov vo výške 65.000,00 eur pri jednom úvere, resp. vo výške 35.000,00 eur pri druhom úvere; aj nároky z týchto úverov si žalobca uplatňuje na tunajšom súde v konaniach 28CbZm/3/2021, resp. 31CbZm/3/2021). Manžel žalovanej v 2. rade mal o úverovej angažovanosti spoločnosti PROBUILD, s.r.o. veľmi dobrý prehľad, v mene spoločnosti PROBUILD, s.r.o. sa aktívne zúčastňoval vybavovania úverov (žiadal poskytnutie úveru až do výšky 171.000,00 eur a v prípade schválenia aj viac!!!), pravidelne komunikoval so vzťahovým manažérom banky pre podnikateľov a malé firmy Jozefom Hajtmanom, teda so zamestnancom žalobcu, neskôr aj s pracovníkmi raného vymáhania. Manžel žalovanej v 2. rade mal v spoločnosti PROBUILD, s.r.o. na starosti práve finančné záležitosti, čo vyplýva aj z telefonátov pracovníka raného vymáhania žalobcu so žalovanou v 2. rade, ktorá sa s riešením omeškaných splátok na úveroch spoločnosti PROBUILD, s.r.o. v predmetných telefonátoch opakovane odvoláva práve na manžela. Z uvedeného je nepochybné, že manžel žalovanej v 2. rade mal vedomosť a z titulu generálneho riaditeľa a od 22.11.2017 aj konateľa spoločnosti PROBUILD, s.r.o. tiež prístup k úverovej zmluve, Zmenke a Dohode, keďže spoločnosť PROBUILD, s.r.o. je zmluvnou stranou týchto dokumentov. Aj keď je z týchto zmluvných dokumentov zrejmé, že zabezpečením úveru je zmenka vystavená spoločnosťou PROBUILD, s.r.o. s avalom žalovanej v 2. rade, manžel žalovanej v 2. rade platnosť týchto dokumentov nenapadol, resp. urobil tak iba v prípade úveru, nárok z ktorého si žalobca uplatňuje v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 28CbZm/3/2021, aj to až v roku 2020, teda v čase, keď už bolo zrejmé, že došlo k zlyhaniu úverov poskytnutých bankou spoločnosti PROBUILD, s.r.o. a banka pristúpi k uplatneniu zabezpečenia a vymáhaniu svojich nárokov súdnou cestou. Manžel žalovanej v 2. rade je vysokoškolsky vzdelaný, je skúsený podnikateľ, okrem spoločnosti PROBUILD, s.r.o. je resp. bol podľa Obchodného registra konateľom vo viacerých ďalších obchodných spoločnostiach. Ako taký musí vedieť, že jedným z predpokladov poskytnutia bankového úveru (o to viac, ak ide o úvery s vysokou angažovanosťou), je aj poskytnutie adekvátneho zabezpečenia, či už formou záložného práva, ručenia alebo inou formou. V tejto súvislosti je na mieste otázka, či možno považovať pre manžela žalovanej v 2. rade za extrémne nespravodlivé, že žalobca požaduje od jeho

manželky, teda žalovanej v 2. rade ako od zmenkovej ručiteľky, vrátenie peňazí z úverov poskytnutých spoločnosti PROBUILD s.r.o., na činnosti ktorej obaja manželia, teda tak žalovaná v 2. rade ako aj jej manžel spoločne a plne participovali a mali z nej obaja nepochybný majetkový prospech. Žalobca to za extrémne nespravodlivé nepovažuje, a to ani za predpokladu, že k uspokojeniu pohľadávky žalobcu by došlo v prípadnom exekučnom konaní zo spoločného majetku žalovanej v 2. rade a jej manžela, ako to predpokladá § 147 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Manžel žalovanej v 2. rade sa aktívne zúčastňoval na podnikateľskej činnosti spoločnosti PROBUILD, s.r.o., táto bola v čase poskytnutia úveru v dobrej finančnej kondícii. Banka ako protihodnotu vystavenia zmenky s avalom žalovanej v 2. rade poskytla spoločnosti PROBUILD, s.r.o. úver, z čoho prostredníctvom podielu na zisku mohla profitovať nielen žalovaná v 2. rade, ale nepochybne aj jej manžel, zamestnanec spoločnosti v pozícii generálneho riaditeľa a neskôr aj jej konateľ. Obraty spoločnosti PROBUILD, s.r.o. sa v priebehu rokov 2016 - 2018 neustále zvyšovali, a ich hodnota v roku 2018 prevyšovala sumu 2.000.000,00 eur, čo je zrejme z verejne dostupných účtovných závierok spoločnosti. V tejto súvislosti je skôr na mieste otázka, prečo spoločnosť PROBUILD, s.r.o. skončila v likvidácii. Vzhľadom na uvedené je podľa názoru žalobcu absurdné tvrdiť, že by takýto právny úkon - podpísanie avalu zmenky ako záruky za vrátenie riadne poskytnutého úveru bankou, navyše v čase, keď je vystaviteľ zmenky v dobrej finančnej kondícii, mal byť právnym úkonom v rozpore s dobrými mravmi. Odplätosť právneho úkonu, resp. poskytnutie adekvátneho protiplnenia za právny úkon je v obdobných sporoch posudzovaná ako jeden z určujúcich atribútov súladu právneho úkonu s dobrými mravmi. Mal za to, že právny úkon vykonaný žalovanou v 2. rade na zabezpečenie nárokov zo Zmluvy o úvere, na základe ktorej žalobca poskytol spoločnosti PROBUILD, s.r.o. úver, spĺňa všetky nároky na súlad s dobrými mravmi. Žalovaná v 2. rade v odpore nerozporuje uzavretie úverovej zmluvy, Dohody ani podpísanie Zmenky, ani nijakým spôsobom nespochybňuje žalovanú zmenkovú sumu, okrem vágneho vyjadrenia, že s nárokom žalobcu deklarovanej v návrhu na vydanie platobného rozkazu nesúhlasí. Prevzatie zmenkového ručenia žalovanou v 2. rade nepovažoval žalobca za právny úkon, na ktorý je v zmysle § 145 ods. 1 Občianskeho zákonníka potrebný súhlas druhého manžela. Vzhľadom na ustanovenie § 40a Občianskeho zákonníka žalovaná v 2. rade nie je osobou, ktorá by sa mohla domáhať relatívnej neplatnosti právneho úkonu - zmenkového ručenia, teda záväzku, ktorý na seba sama prevzala. Akékoľvek, aj domnelé právo žalovanej v 2. rade domáhať sa relatívnej neplatnosti právneho úkonu - zmenkového ručenia je premlčané. Nález Ústavného súdu SR, sp. zn. I.ÚS 26/2010 z 08.12.2010, na ktorý žalovaná v 2. rade v odpore poukazuje je v odborných kruhoch vnímaný skôr kontroverzne, avšak žalobca má za to, že aj v jeho intenciách, záver o (absolútnej) neplatnosti právneho úkonu, prevzatia zmenkového ručenia žalovanou v 2. rade za záväzky spoločnosti PROBUILD, s.r.o. z úverovej zmluvy, z dôvodu extrémne nespravodlivých dôsledkov pre manžela žalovanej v 2. rade, vzhľadom na všetky skutkové okolnosti posudzovaného prípadu, nemožno prijať.

8. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 20.04.2022. Na pojednávanie sa strany sporu nedostavili. Žalobca ako aj žalovaná v 2. rade ospravedlnili svoju neúčast' na pojednávaní a zároveň obaja poukázali na tú skutočnosť, že na žalovanú v 2. rade bol vyhlásený konkurz a zároveň bola žalovaná v 2. rade oddĺžená uznesením Okresného súdu Nitra sp. zn. 29OdK/30/2022 zo dňa 24.02.2022, ktoré bolo zverejnené v Obchodnom vestníku č. 42/2022 dňa 02.03.2022. Žalovaný v 1. rade svoju neúčast' na pojednávaní neospravedlnil a na nariadené pojednávanie sa nedostavil.

9. Súd vykonal dokazovanie predloženými listinnými dôkazmi: Zmluva o EÚ kontokorentnom úvere č. 822125 P zo dňa 07.11.2016 z č. l. 5-7, Dohoda o vyplňovacom zmenkovom práve č. 822125 P/D1 zo dňa 07.11.2016 z č. l. 8-9, Oznámenie o vyplnení blankozmenky a výzva na plnenie zo dňa 04.03.2020 spolu s doručenkou adresovaná žalovanému v 1. rade z č. l. 10-11, Oznámenie o vyplnení blankozmenky a výzva na plnenie zo dňa 04.03.2020 spolu s doručenkou adresovaná žalovanej v 2. rade z č. l. 12, Posledná výzva na zaplatenie dlžnej čiastky zo dňa 03.10.2019 aj s doručenkou z č. l. 13-14, Oznámenie o zosplatnení úveru - výzva na zaplatenie dlžnej čiastky zo dňa 02.11.2019 spolu s doručenkou z č. l. 15-16, zmenka vystavená 04.03.2020 z č. l. 17, Výzva na zaplatenie - posledný pokus o zmier zo dňa 09.01.2020 z č. l. 54, predložená mailová komunikácia z č. l. 55-57; ďalej písomnými vyjadreniami strán konania.

10. Predmetom tohto zmenkového konania sú práva a povinnosti strán konania zo zmenky, ktorá bola vystavená dňa 04.03.2020 ako blankozmenka.

11. Z predložených listín súd zistil, že žalobca uzatvoril so žalovaným v 1. rade Zmluvu o EÚ kontokorentnom úvere č. 822125 P (ďalej len "úverová zmluva"), na základe ktorej boli žalovanému v

1. rade poskytnuté peňažné prostriedky formou kontokorentného úveru do výšky úverového limitu vo výške 25.000,00 eur. Na účely zabezpečenia všetkých nárokov z úverovej zmluvy, žalovaný v 1. rade dňa 07.11.2016 vystavil na rad žalobcu blankozmenku, ktorá v dobe jej vystavenia nebola vyplnená v údají zmenkovej sumy a dátume splatnosti. Žalovaný v 1. rade, spoločne s avalom - žalovanou v 2. rade udelili v článku II ods. 2 Dohody o vyplňovacom zmenkovom práve č. 822125 P/D1 zo dňa 07.11.2016, žalobcovi právo doplniť blankozmenku v chýbajúcich údajoch, ak nastane niektorá zo skutočností uvedených v článku II ods. 1. Jedná sa v danom prípade o zabezpečovaciu zmenku vystavenú bez protestu, ktorú vystavil žalovaný v 1. rade v prospech žalobcu. Žalovaná v 2. rade avalovala uvedenú zmenku. Nakoľko žalovaní napriek výzvam žalobcu neuhradili žalobcovi zmenkovú sumu, žalobca si nároky zo zmenky uplatnil na súde podanou žalobou.

12. Súd ďalej zistil, že na žalovanú v 2. rade bol uznesením sp. zn. 29OdK/30/2022 vyhlásený konkurz. Uvedené uznesenie bolo zverejnené v obchodnom vestníku č. 42/2022 dňa 02.03.2022.

13. Podľa čl. I § 17 ods. 1 zák. č. 191/1950 Sb. zmenkový a šekový zákon (ďalej len "ZZŠ"), kto je žalovaný zo zmenky, nemôže robiť majiteľovi námietky, ktoré sa zakladajú na jeho vlastných vzťahoch k vystaviteľovi alebo k predošlým majiteľom, okrem ak majiteľ pri nadobúdaní zmenky konal vedome na škodu dlžníka. Ak je žalovaným zo zmenky ten, koho zaviazanosť zo zmenky vznikla v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou, možno majiteľovi robiť námietky, ktoré sa zakladajú na jeho vlastných vzťahoch k vystaviteľovi alebo k predošlým majiteľom vždy.

14. Podľa čl. I § 32 ods. 1 ZZŠ, zmenečný ručiteľ je zaviazaný ako ten, za koho sa zaručil.

15. Podľa čl. I. § 33 ods. 1 a 2 ZZŠ, zmenku možno vystaviť na videnie, na určitý čas po videní, na určitý čas po dáte vystavenia, na určitý deň. Zmenky s iným časom zročnosti alebo s postupnou zročnosťou sú neplatné.

16. Podľa čl. I. § 48 ZZŠ, majiteľ môže postihom žiadať: 1. zmenkovú sumu, pokiaľ nebola zmenka prijatá alebo zaplatená, s úrokmi, ak boli dojednané; 2. šesťpercentné úroky odo dňa zročnosti; 3. trovy protestu a podaných správ, ako aj ostatné trovy; 4. odmenu vo výške jednej tretiny percenta zmenkovej sumy alebo v menšej dohodnutej výške.

17. Podľa čl. I. § 75 ZZŠ, vlastná zmenka obsahuje: 1. označenie, že ide o zmenku, pojaté do vlastného textu listiny a vyjadrené v jazyku, v ktorom je táto listina spísaná; 2. bezpodmienečný sľub zaplatiť určitú peňažnú sumu; 3. údaj zročnosti; 4. údaj miesta, kde sa má platiť; 5. meno toho, komu alebo na rad koho sa má platiť; 6. dátum a miesto vystavenia zmenky; 7. podpis vystaviteľa.

18. V danom prípade zmenka má nasledovné náležitosti podľa Článku I. § 75 ZZŠ:

1. Zmenka má zákonné označenie, že ide o zmenku pojaté do vlastného textu listiny v slovenskom jazyku "Zaplatím za túto zmenku" (Článok I. § 75 bod 1. ZZŠ).

2. Zmenka obsahuje "bezpodmienečný sľub zaplatiť určitú peňažnú sumu" 29.363,53 eur slovom a aj v číslach (Článok I. § 75 bod 2. ZZŠ).

3. Zmenka obsahuje údaj zročnosti (splatnosti) - 04. marca 2020 (Článok I. § 75 bod 3. ZZŠ).

4. Zmenka obsahuje údaj miesta, kde sa má plniť - Československá obchodná banka, a.s., Michalská 18, 815 63 Bratislava (Článok I. § 75 bod 4. ZZŠ).

5. Zmenka obsahuje meno toho, komu alebo na rad koho sa má plniť - Československá obchodná banka, a.s.(Článok I. § 75 bod 5. ZZŠ).

6. Zmenka obsahuje dátum a miesto vystavenia zmenky- Nové Zámky 07. novembra 2016 (Článok I. § 75 bod 6. ZZŠ).

7. Zmenka je podpísaná vystaviteľom ako aj avalistom, pričom u oboch sú uvedené ďalšie identifikačné údaje

19. Pokiaľ ide o blankozmenku, dôvodom vydania takejto zmenky býva spravidla uzavretie kauzálnej zmluvy a dohody o zmenkovom zabezpečení. Podstatnou podmienkou blankozmenky je skutočnosť, že neúplnosť zmenky nevyplýva z opomenutia, ale k jej vystaveniu dochádza zámerne s tým, že jej neskoršie vyplnenie sa predpokladá. Zámer vydať blankozmenku sa prejavuje v existencii dohody uzavretej medzi odovzdávajúcim (v tomto prípade žalovaným v 1. rade) a preberajúcim (žalobcom), ktorý je oprávnený na základe dohody zmenku doplniť. Obsahom dohody je určenie vyplňovacieho

práva t. j. dohoda o tom, ktoré chýbajúce náležitosti zmenky sa majú doplniť a za akých podmienok resp. určujúcich skutočností. Pokiaľ by rozsah vyplňovacieho práva bol v dohode neurčitý, alebo by z dohody nevyplýval, spravoval by sa podmienkami obvyklými vo vzťahoch medzi stranami kauzálneho vzťahu resp. obvyklými v podobných prípadoch. Podmienkou vzniku vyplňovacieho práva, je dohoda o ňom. Ten, kto blankozmenku odovzdal, nemôže udelené oprávnenie na jej vyplnenie odvolať a ten, kto zmenku prevzal, je oprávnený ju doplniť.

20. Súd po preskúmaní podanej žaloby ako aj pripojených dokumentov dospel k záveru, že je žaloba dôvodná.

21. Súd poukazuje na zo, že žalovaný v 1. rade bol v celom konaní neaktívny, pričom sa nedostavil ani na nariadené pojednávanie, kde ani neospravedlnil svoju neúčast' na nariadenom pojednávaní. Súd mal nárok žalobcu za preukázaný predloženými listinami, konkrétne uzatvorená Zmluva o EÚ kontokorentnom úvere č. 822125 P zo dňa 07.11.2016, Dohoda o vyplňovacom zmenkovom práve č. 822125 P/D1 zo dňa 07.11.2016 a predložená zmenka na sumu vo výške 29.363,53 eur vystavená dňa 04.03.2020. Žalobca teda súdu v konaní predložil prvopis zmenky, o pravosti ktorej nemal súd dôvod pochybovať. Žalobca preukázal, že je riadnym majiteľom zmenky. Žalobca, keďže je riadny majiteľ zmenky, má z tohto dôvodu právo postihom žiadať zmenkovú sumu, ak zmenka nebola pri splatnosti zaplatená. Zmenka mala všetky zákonné náležitosti. Bola podpísaná žalovaným v 1. rade ako aj žalovanou v 2. rade ako avalistom. Pretože žalovaný v 1. rade zmenkovú sumu pri splatnosti nezaplatil a nárok žalobcu zo zmenky nebol žiadnym spôsobom spochybnený, súd žalobe vyhovel a zaviazal žalovaného v 1. rade na zaplatenie sumy 29.363,53 eur, spolu so 6% ročným úrokom. Súd ďalej priznal žalobcovi zmenkovú odmenu vo výške 97,88 eur ako 1/3 percenta zmenkovej sumy vo výške 29.363,53 eur.

22. O trovách konania rozhodol súd podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 2 CSP tak, že v konaní úspešnému žalobcovi priznal voči žalovanému v 1. rade nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

23. Podľa § 167e ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii (ďalej len "ZoKR"), ak bol vyhlásený konkurz, súd bez zbytočného odkladu zastaví konanie, v ktorom sa uplatňuje pohľadávka, ktorá môže byť uspokojená iba v konkurze (§ 166a) alebo sa považuje za nevymáhateľnú (§ 166b).

24. Pokiaľ ide o žalovanú v 2. rade, súd dospel k záveru, že vzhľadom na ust. § 167e ods. 1 ZoKR, musí konanie voči žalovanej v 2. rade zastaviť, nakoľko ide o pohľadávku zo zmenky podpísanej pred rozhodujúcim dňom, ktorá je nevymáhateľná (§ 166b ods. 1 písm. c), ktorá navyše vznikla ešte pred dňom vyhlásenia konkurzu na majetok žalovanej v 2. rade, t. j. pred rozhodným dňom (§ 166a ods. 1 písm. a). Z uvedeného dôvodu súd konanie voči žalovanej v 2. rade zastavil.

25. Pokiaľ ide o výšku náhrady trov konania, pokiaľ ide o právny vzťah žalobca a žalovaná v 2. rade, súd aplikoval § 257 Civiálneho sporového poriadku, v zmysle ktorého výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa. V danom prípade bol súd toho názoru, že zavinenie na zastavení konania voči žalovanej v 2. rade nemožno pričítať žiadnej strane, nakoľko toto nastalo nezávisle na správaní jednej alebo druhej strany v tomto konaní, keď dôvodom na zastavenie konania je v tomto prípade zákonné ustanovenie § 167e ods. 1 ZoKR. Súd tiež prihliadol aj na skutočnosť, že účelom oddĺženia nie je vytváranie nových dlhov, čo aj formou trov konania, ale zbavenie sa starých dlhov. Z tohto dôvodu súd o náhrade trov konania v právnom vzťahu žalobca - žalovaná v 2. rade rozhodol tak, že žiadnej zo strán právneho vzťahu žalobca - žalovaná v 2. rade nárok na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha

(odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len dôvodmi uvedenými v § 365 CSP.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.